

Episoder under pionärtidens historia.

I.

»Boyd»-massakern 1810.

Under 1800-talets första decennier uppehölls européernas kontakt med Nya Zeeland och dess kannibaliska infödingar blott genom valfångtsmännens tillfälliga besök samt av en del fartyg, som på hemväg till Europa gjorde strandhugg för att för billigt pris anskaffa dyrbara laster av skeppsvirke, eller några av de små briggar och skonare, som handelshusen i Sydney låtit bygga för att öppna byteshandel med maorierna. Det hände då ej så sällan, att maoriynglingar — ofta nog söner av framstående hövdingar — av äventyrslusta och begär att få se sig om i den stora, för dem okända världen, togo hyra på engelska skepp. Och ett för sjömansyrket mera passande folk kunde knappast uppletas. Sjömanssegenskaperna tycktes ligga i blodet, nedärvda från de polynesiska förfäders vikingatid.

Fullriggade engelska skeppet »Boyd» på 500 ton, fört av kapten John Thompson, hade varit av engelska regeringen befraktat från hemlandet till Port Jackson, Australien, med straffångar och hade sedan på hemvägen styrt mot Nya Zeelands Nordö, för att där på något lämpligt ställe »tjuvhugga» en last av de som skeppsvirke oöverträffade träslagen *Kauri* och *Titoki*. Kaptenen hade något år förut som styrman varit med om en liknande expedition, varvid allt